

Vorbește lui Dumnezeu despre copiii tăi și El îi va povăui pe ei

Ascultă-mă: să te rogi, și apoi să vorbești. Așa să faci copiilor tăi. Dacă le dai necontenit sfaturi, o să devii plictisitoare, și când vor crește, vor simți un fel de apăsare. Să preferi, deci, rugăciunea. Să le vorbești prin rugăciune. Să le spui pe toate lui Dumnezeu, iar Dumnezeu le va pune înlăuntrul lor. Adică, nu trebuie să-i sfătuiești pe copiii tăi așa, cu glas tare, pe care să-l audă cu urechile lor. Poți s-o faci și pe asta, dar înainte de toate trebuie să-l vorbești despre copiii tăi lui Dumnezeu. Să spui: „Doamne Iisuse Hristoase, luminează-mi copilașii. Eu Ție Ți-i încredințez. Tu mi i-ai dat, dar eu sunt neputincioasă, nu pot să-i pun pe cale. Pentru aceasta, Te rog, luminează-i”. Și Dumnezeu le va vorbi, iar ei vor spune: „Oh, nu trebuia s-o necăjesc pe mama cu ce-am făcut!”. Și aceasta, cu harul lui Dumnezeu, va ieși dinlăuntrul lor.

Acesta este lucrul desăvârșit. Mama să-l vorbească lui

Dumnezeu, iar Dumnezeu să-i vorbească copilului. Dacă nu se face așa, atunci spui, spui, spui... totul „în ureche”; la sfârșit devine un soi de asuprire. Și, când copilul crește, începe să se împotrivescă, adică să se răzbune, într-un fel, pe mama și pe tata, care l-au asuprit. În vreme ce unul este lucrul desăvârșit: să grăiască iubirea cea în Hristos, și sfințenia tatălui și a mamei. Iradierea sfințeniei și nu cea a omeneștii strădaniei, îi face bine pe copii.

Când copiii sunt răniți și traumatizați de vreun lucru grav, să nu vă mirați că se împotrivesc și vorbesc urât. De fapt, nu vor asta, dar nu pot face altfel în clipele grele. Apoi se pocăiesc. Însă, dacă voi vă enervați și vă mâniați, deveniți una cu cel viclean, iar acela își bate joc de toți.

(Ne vorbește părintele Porfirie – Viața și cuvintele, traducere din limba greacă de Ieromonah Evloghie Munteanu, Editura Egumenița, 2003, p. 337-338)

Sursa: doxologia.ro